

Mál nr. 209/2018**M og
vátryggingafélagið V v/ almennrar slysatryggingar.****Ágreiningur um hvort sjúkdómseinkenni í öxl megi rekja til tiltekins slysaatviks.****Gögn.**

Málskot, móttakið 25.6.2018, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 20.7.2018, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M kveðst hafa misst stjórn á bifhjóli sínu er hann ók því við Rauðavatn 17. apríl 2017. Við það hafi hjólið farið á hliðina og hann lent illa á vinstri öxl. Þrátt fyrir meiðsli sem hann hlaut í öxlinni hafi hann farið til Spánar árla næsta dag. Er hann hafi verið að bera töskur hafi orðið ljóst að ástand axlarinnar hafi verið verra en hann hafði áður haldið. Þar sem kúla hafi staðið upp úr öxlinni hafi hann leitað til læknis á Spáni 18. apríl þar sem honum hafi verið gerð grein fyrir að hann þyrfti að gangast undir aðgerð á öxlinni við fyrsta tækifæri. Hafi hann bundið enda á dvöl sína á Spáni og haldið heim til Íslands með flugi 20. apríl. Næsta dag, 21. apríl 2017, hafi hann leitað á slysa- og bráðadeild Landspítalans. Í bráðamóttökuskrá spítalans frá þeim degi segir að M hafi dottið af mótörhjóli 17. apríl, hjólað heim og farið eiginlega beint til Spánar. Hann hafi verið að lyfta töskum, „þegar poppar eitthvað upp í við öxlinni.“ Röntgenmynd mun hafa staðfest liðhlaup („luxation“) á vinstri „AC-lið“.

Með úrskurði nefndarinnar 16. janúar 2018 í máli nr. 361/2017 var tekin afstaða til þess hvort M ætti rétt til bóta úr lögmælti slysatryggingu ökumanns og eiganda bifhjólss þess sem M kvaðst hafa ekið er varð fyrir meiðslunum 17. apríl 2017, en sú vátrygging var í gildi hjá V. Var niðurstaða málsins að engin læknisfræðileg gögn hafi legið fyrir í málinu um að áverkni M hafi stafað frá atvikinu sem hann byggði kröfur sínar á. Miðað við gögn málsins væri því ekki sýnt fram á orsakatengsl í málinu og því ætti M ekki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns og eiganda bifhjólssins.

Í máli því sem nú er til úrlausnar fyrir nefndinni er krafist viðurkenningar á bótaskyldu úr almennri slysatryggingu vegna M sem einnig er í gildi hjá V. V telur að í máli þessu sé um að ræða ágreining vegna sama atviks og var í fyrra málinu auk þess sem í báðum tilvikum sé bótaskyldu hafnað á sömu forsendum, þ.e. að orsakatengsl séu ósönnuð. Því eigi að vísa máli þessu frá nefndinni, en að öðrum kosti beri að hafna bótaskyldu.

Álit.

Í máli þessu er krafist viðurkenningar á bótaskyldu úr annarri vátryggingu en var til umfjöllunar í máli nr. 361/2017. Jafnvel þótt byggt sé á sama atviki í báðum tilvikum, þ.e. að M hafi fallið af bifhjóli í akstri 17. apríl 2017 og orðið fyrir meiðslum á vinstri öxl, er ekki unnt að líta svo að um sé að ræða endurupptöku á hinu fyrra máli sem lúti reglum 10. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefndina um endurupptöku máls. Þegar af þeirri ástæðu er ekkert því til fyrirstöðu að mál þetta verði tekið til efnislegrar umfjöllunar.

Í máli þessu hafa verið lögð fram læknisvottorð tveggja bæklunarskurðlækna sem höfðu M til læknismeðferðar í kjölfar þess að hann leitaði á slysa- og bráðadeild Landspítalans 21. apríl 2017.

Í vottorði (greinargerð) læknisins A, dags. 28. maí 2018, segir að M hafi leitað til hans 24. apríl 2017 og í komunótu segi að M hafi óvænt haft samband með „3° luxation á AC lið vinstri“. Hann hafi dottið á mótörhjóli á Spáni viku áður („fyrir viku síðan“). Hafi læknirinn litið á öxlina. Hafi M verið óbrotinn, svolítið marinn en ekkert sérstaklega þjáður. Hann verði tvo til þrjú mánuði að jafna sig og þurfi ekki aðgerð eins og staðan væri. M hafi leitað til hans aftur 1. júní 2017 og þá hafi M verið mjög góður, væri mjög batnandi, sérstaklega síðustu tvær vikurnar. Ekki sé ástæða til neinna inngrípa.

M mun hafa leitað til bæklunarlæknisins B 18. desember 2017 í fjarveru A. Í læknisvottorði B, dags. 6. júní 2018, segir í tilefni af sérstakri fyrirspurn vottorðsbeiðanda um orsakatengsl, að

áverkamekanismi liðhlaupa í axlarhyrnulið (viðbeins-herðablaðsliðar, „AC liðar“) séu fyrst og fremst og í langflestum tilfellum fall beint á óvarða öxlina án þess að viðkomandi geti borið fyrir sig handlegg eða hönd. Þannig komi mikið högg á AC liðinn sem geti tognað mismikið og í versta falli fari viðbein alveg upp úr sæti sínu. Við að toga, lyfta eða kippa í töskur komi fyrst og fremst tog á sjálfan axlarliðinn (upphandleggskúlu-herðablaðsliðskál). Hætta verði annars vegar á tognun eða slíti á axlarhulsusinum eða hins vegar liðböndum axlarliðar með hugsanlegum afleiðingum sem yrði liðhlaup að hluta eða öllu leyti á axlarlið en ekki í „AC liðnum“ þar sem enn meiri áverka eða átak þyrfti til að slíta viðbeinið úr lið sínum. Var niðurstaða læknisins, miðað við þau gögn sem hann hafði undir höndum og þekktan áverkamekanisma „AC liðs“ áverka, að litlar líkur séu á að axlarhyrnuliður skaddist við að lyfta þungum töskum og mun meiri líkur séu á að axlarhyrnuliðurinn skaddist við beint högg á öxlina eins og lýst sé við skoðun á Íslandi fjórum dögum eftir slysið og röntgenrannsókn á Spáni sýni tveimur dögum eftir slysið.

Eins og mál þetta liggur fyrir gengur krafa M út á að viðurkennt verði að hann eigi rétt til bóta úr almennri slysatryggingu hjá V af völdum bifhjólaslyss sem hann varð fyrir 17. apríl 2017. M leitaði fyrst til læknis á Spáni. Engin skýr gögn á íslensku liggja fyrir um að hann hafi þá getið þess að hann orðið fyrir þeim meiðslum sem greindust af völdum bifhjólaslyss á Íslandi deginum áður. Í bráðamóttökuskrá slysa- og bráðadeildar Landspítalans 21. apríl 2017 er þess getið að hann hafi dottið á mótorhjóli 17. apríl en eitthvað „poppað upp“ í öxlinni þegar hann lyfti töskum á Spáni daginn eftir. Þá er þess getið í komunótu hjá bæklunarlækni 24. apríl sama ár að hann hafi dottið á mótorhjóli á Spáni viku áður. Ekkert mat hæfra og óvilhallra manna liggur fyrir um það með hvaða hætti M kunni að hafa orðið fyrir axlarleiðslunum. Í ljósi þessa og gegn mótmælum V verður að telja ósannað að M hafi orðið fyrir umræddum meiðslum er hann ók bifhjóli við Rauðavatn 17. apríl 2017. Hann á því ekki rétt á bótum úr slysatryggingunni.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr almennri slysatryggingu hjá V.

Reykjavík, 21. ágúst 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Jón Magnússon lögfr.